

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. G.
przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2020 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 kwietnia 2019 r., sygn. akt V ACa (...),

1. oddala zażalenie,

**2. oddala wniosek adwokata W. B. o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w
postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił wniosek Powoda M. G. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 marca 2019 r.

W motywach rozstrzygnięcia wskazał, że złożony w dniu 22 marca 2019 r. przez Powoda wniosek jako spóźniony podlegał na podstawie art. 328 § 1 zd. 2 k.p.c. odrzuceniu. Podniósł, że tygodniowy termin na złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia upłynął w dniu 21 marca 2019 r.,

skoro ogłoszenie wyroku nastąpiło w dniu 14 marca 2019 r. po zamknięciu rozprawy, o której Powód został powiadomiony w dniu 21 stycznia 2019 r.

W zażaleniu na to orzeczenie Powód zarzucił naruszenie art. 327 § 1 k.p.c. polegające na braku udzielenia Powodowi informacji o sposobie i terminie wniesienia wniosku o uzasadnienie orzeczenia oraz błąd w ustaleniach faktycznych poprzez pominięcie faktu, że Powód był przeświadczony, że działa za pomocą profesjonalnego pełnomocnika, stąd też nie był obecny na rozprawie apelacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 marca 2019 r., jak ustalił tenże Sąd, z uchybieniem terminu przewidzianego w art. 328 § 1 k.p.c. (w niniejszej sprawie w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1469 z późn. zm.), co musiało skutkować odrzuceniem wniosku na podstawie art. 328 § 1 zd. 2 k.p.c. (także w brzmieniu sprzed nowelizacji k.p.c. z 2019 r.).

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, na stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej w określonym terminie ciąży obowiązek zachowania należytej staranności w celu jego dotrzymania, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność, jakiej można wymagać od osoby właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności. Nawet bowiem lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 23 listopada 2005 r., sygn. akt II CZ 103/05, niepubl.; z 26 kwietnia 2007 r., sygn. akt III CZ 22/07, niepubl.). W niniejszej sprawie za co najmniej lekkie niedbalstwo należało uznać podnoszone w uzasadnieniu zażalenia - brak wiedzy o sposobie i terminie złożenia wniosku oraz błędne przekonanie o posiadaniu kolejnego pełnomocnika (innego niż ten, któremu powód wcześniej wypowiedział pełnomocnictwo). Niestawiennictwo na rozprawie, choćby motywowane powyższymi względami, również nie może być traktowane jako przesłanka uzasadniająca i usprawiedliwiająca uwzględnienie zażalenia. Strona nieobecna na rozprawie powinna samodzielnie ustalić, czy wydany został

wyrok, jaka jest jego treść oraz - ewentualnie - w jaki sposób i w jakim terminie od wyroku tego wnieść można odwołanie.

Co więcej, uchybienie w zakresie dochowania terminu przewidzianego w art. 328 § 1 k.p.c. stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, którego funkcji nie może pełnić zażalenie, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu o zasądzenie na jego rzecz kosztów udzielonej pomocy prawnej, a to z uwagi na fakt, iż pomoc prawna w niniejszej sprawie została udzielona z naruszeniem zasad profesjonalizmu wymaganych dla rzetelnego prowadzenia sprawy. Adwokat, decydując się na wniesienie środka prawnego oczywiście bezzasadnego, nie może skutecznie domagać się przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, nie jest bowiem udzieleniem „pomocy prawnej” w rozumieniu § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18) sporządzenie zażalenia, które jako oczywiście bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Zważywszy na powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.